

„SZÓLJ URAM, MERT HALLJA A TE SZOLGÁD!”

1 Sám 3,10

<p>Mária-imádság Dubrovnikból</p> <p>Üdvözlégy, édes Úrnő! Csodálatos virágot szültél, aki beragyogja az eget és a földet. Világosítsd meg értelmemet, hogy fölismerjem jóságodat. Most aludni térek. Csak Isten tudja, fölkelek-e holnap. Lelkemet neked ajánlom és szeretett Fiadnak, Jézusnak, Istenemnek! Jézusom, előtted van egész életem! Órangyalom vigyázzon rám ez éjjel és őrizzen egész nap, reggeltől estig. Igen, édes Fiadnak ajánlom lelkemet, hogy ne essen áldozatul a kísértésnek, hanem kegyelmed mennyországában legyen! Ámen.</p>	<p style="text-align: center;">JÚLIUS</p> <p style="text-align: center;">Egy kicsi, hétköznapi szent</p> <p>Élt valahol titokban, egy kicsi hétköznapi szent, aki sok éve már igen boldog, és megelégedett életet folytatott. Egy nap, amikor éppen a piszkos edényeket mosta el a kolostor konyháján, egy angyal jött hozzá, és így szólt: Az Úr küldött engem, hogy megmondjam neked: „itt az idő, hogy az örökkévalóságba költözzél.” „Hálásan köszönöm az Úristennek, hogy annyira gondomat viseli – válaszolta a szent – ám látod milyen halom mosatlan edény vár még rám. Nem szeretnék hálátlannak bizonyulni, de igen örülnék, ha a mennyországba való menetelt egy kissé elhalaszthatnám.” Az angyal bölintott a szent kérésére, majd csöndesen és alázatosan eltűnt. A kis szent pedig folytatta a mosogatást, mintha mi sem történt volna. Aztán sok mindent tett-vett heteken, hónapokon át, amikor egy reggel újra megjelent az angyal nála. A szent egyre kapált a kertben, mert a sok eső miatt, nagyon gazos lett a kert. Mindjárt mondta is az angyalnak: „Látod, mennyi gaz van ebben a kertben. Az örökkévalóság biztosan tud még picikét várni.” Az angyal mosolygott és ismét eltűnt. A kis szent befejezte a munkálatokat a kertben, de rengeteg tennivalója akadt. Mind el kellett végezni. A nővérek között sokan voltak öregek, betegek, akik ápolását is rábízták. Éppen egy magas lázban szenvedő beteget itatott meg, amikor újra megpillantotta maga mellett az örökkévalóság angyalát, aki már nem is szólt, csak integetett, hogy jöjjön már... A kis szent sem szólt semmit, csak kitérte karját a betegek felé, mintha azt akarta volna mondani: „Látod, mit csináljak? Itt hagyhatom ezeket a szegény betegeket?” Amikor este a kis szent végre cellájába térhetett pihenni, s végignyúlt a kemény deszka-priccsen, ijesztően öregnek érezte magát, sajgott a teste a fáradtságtól, így kezdett imádkozni: „ Ó Uram, most már igazán elküldhetnéd angyalodat, ha szívesen látsz a mennyországban!” Még be sem fejezte a kérést, máris ott állt mosolyogva az angyal az ágya mellett... Így szólt hozzá a kis szent: „ Kész vagyok, hogy hazatérjek a mennyországba!” Az angyal erre mosolyogva bölintott egy nagyot és csöndesen megszólalt: „ Mit gondolsz, barátom, egész idő alatt hol voltál?” <i>(Albert Schweitzer nyomán)</i></p>
--	--

Július 5.-én, vasárnap ünnepeljük templomunk felszentelésének évfordulóját. Mindkét szentmisén hálát adunk a Mindenható Istennek és imádkozunk azokért, élőkért, holtakért, akik a templom felépítésében valami módon részt vettek! Istennek legyen hála!

Június 2-án a Szent István-bazilikában a száz évvel ezelőtti püspöki kari felajánlás évfordulóján Erdő Péter bíboros vezetésével a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) tagjai szentmise keretében ajánlották fel Magyarországot Jézus Szentséges Szívének.

A szentmise végén a kihelyezett Oltáriszentség előtt a jelenlévők elimádkozták a Jézus Szíve-litániát, majd az alábbi imádsággal a püspöki konferencia tagjai felajánlották Magyarországot Jézus Szentséges Szívének.

Jézus Krisztus, Urunk és Mesterünk! Száz esztendővel ezelőtt püspöki karunk tagjai Csernoch János prímás vezetésével Szentséges Szívednek ajánlották fel országunkat és népünket. Hálát adunk szereteted csodálatos ajándékáért: azért, hogy minden történelmi katasztrófa és megpróbáltatás ellenére ma ismét itt lehetünk és megújíthatjuk ezt a felajánlást.

Imádandó Megváltó, aki szentséges Szívedet mindenkor kitárod az egész emberiség előtt, aki irgalmasságod számtalan csodáját éreztetted már nemzetünkkel, engedd, hogy gyermeki bizalommal közeledjünk végtelen szereteted kimeríthetetlen forrásához, és esedezve kérjünk, terjeszd ki hatalmas oltalmadat szeretett hazánk fölé! Hárítsd el róla haragodat és büntetésed súlyos csapásait! Adj világosságot és erőt népünknek, hogy a mai időkben, amikor az emberiség és az egyház történetében nagy változások zajlanak, felismerhessük és követhessük szent akarodat! Védeld meg egész országunkat, amely magát teljesen Szent Szívednek ajánlja.

Fogadd kegyesen alázatos hódolatunkat, és bocsásd meg bűneinket, amelyek szeretetedre és irgalmadra érdemtelenekké tesznek minket. Áldd meg bűnbánó és hűségre térő népedet, szenteld meg, és tartsd távol a kor szelleme által fenyegető veszélyektől. Erősítsd szívünkben a szent hitet, amelyhez atyáink hűségesen ragaszkodtak. Építsd és szilárdítsd a lelkek egységét, hogy mint egy hazának gyermekei, megértéssel és kölcsönös szeretettel haladjunk az üdvösség útján. Erősítsd szívünkben a hívő odaadást, az erényességet és az állhatatosságot! Add meg mindnyájunknak a békét, a te szent békédet, amit a világ nem tud megadni. Urunk, Jézus Krisztus, alakítsd szívünket a te szent Szíved szerint! Ámen.

21 ÉV HÁZASSÁG UTÁN FELESÉGEM ARRA KÉRT: VIGYEK EL EGY NŐT VACSORÁRA...

Igen, 21 év házasság után a feleségem arra kért, hogy vigyek el egy másik nőt egy vacsorára és utána esetleg egy mozira. Majd hozzátette:

“Szeretlek, de tudom, hogy ez a másik nő is szeret és jól esne neki, ha egy kis időt együtt töltenének...”

És ez a bizonyos másik nő, akivel a feleségem kért, hogy randizzak nem más volt mint az Édesanyám, aki már 19 éve özvegy volt, viszont a munkám és a 3 gyerek miatt ritkábban tudtam látogatni, jóformán csak a nagyon jeles alkalmakkor. Még aznap este felhívtam, hogy menjünk el egy vacsorára meg esetleg egy moziba utána...

“Mi történt, jól vagy, minden rendben?” – kérdezte aggódva.

Talán nem is csodálom, viszonylag későn este hívtam és ez a meghívás eléggé váratlan is volt, mivel ilyen randink soha nem is volt még.

“Semmi baj nem történt, csak gondoltam jó lenne egyet vacsorázni, beszélgetni.”

válaszoltam. “Csak te és én”. ..Majd egy kis néma csönd után rávágta, hogy “Nagyon szeretném, ez nem is kérdés”.

Azon a pénteken, ahogy érte mentem, hogy felvegyem a házánál egy kicsit ideges voltam, bár láttam rajta, hogy ő is elég izgatott a randi miatt. Az ajtóban várt, már a kabátját is magára vette. Még fodrásznál is volt előtte, a haja szépen begöndörítve és azt a ruhát viselte, amit a legutolsó házassági évfordulójukon vett fel. Úgy mosolygott, mint egy angyal. „Mondtam a barátnőknek, hogy randink lesz, teljesen odavoltak” szólt egyből, ahogy beült az autóba. „Alig várják, hogy meséljek mi volt a találkánkon.” Elmentünk egy hangulatos kis étterembe, úgy belém karolt mintha csak a First Lady lett volna. Éreztem, hogy milyen büszkén állt az oldalamon, mint, ahogy egy igazi anyának kell.

Miután leültünk, elkezdtem felolvasni a menüt, mivel nem igazán látta tisztán az apró betűket. Ahogy olvastam, nagyjából a felénél felnéztem és láttam, milyen ámulattal bámul engem, egy kedves mosollyal az arcán. „Régebben mindig én olvastam fel a menüt neked amikor kicsi voltál.” – mondta, majd a tekintetében látszódott is, hogy elmerengett ezeken a régi szép időkön. Nagyon kellemes, jó kis beszélgetés volt.

Lényegében átbeszéltük kinek mik a jelenlegi dolgai, élményei stb. tehát jól elnyúlt, sőt olyannyira, hogy le is késtük a mozit is. Később, ahogy megérkeztünk a házhoz ezt mondta: „Mit szólsz egy következő alkalomhoz, de csakis ha megengeded, hogy a vendégem légy kisleányom.” Mondtam legyen, semmi gond.

„Milyen volt a randi?” – kérdezte a feleségem, mikor hazaértem. „Nagyon jó, sokkal jobb, mint amit elképzeltem” – válaszoltam neki lelkesen.

Pár nappal később édesanyám meghalt egy hirtelen szívrohamban. Nem tudtam semmit tenni, teljesen váratlan volt, így elbúcsúzni sem volt lehetőségem. Nem sokkal rá pedig jött egy boríték, egy előre kifizetett számlával, rajta az étterem neve, ahol a közös randink volt, benne egy cetlivel: „Előre kifizettem a számlát, mert nem voltam benne biztos, hogy már ott lehetek. Két főre, egyik a tiéd a másik pedig a feleségédé. Soha nem fogod megtudni, milyen fontos volt nekem az az este!

” Szeretlek fiam!”

Most már tudom, hogy milyen fontos, hogy kimondjuk: “Szeretlek” és azt a másikat akkor szeressük amikor lehet, amikor velünk van. Semmi más az életben nincs olyan fontos mint a családunk. Szánjunk rá elég időt és ezt akkor tegyük amikor még lehet...

Élt valahol titokban, egy kicsi hétköznapi szent, aki sok éve már igen boldog, és megelégedett életet folytatott. Egy nap, amikor éppen a piszkos edényeket mosta el a kolostor konyháján, egy angyal jött hozzá, és így szólt:

Az Úr küldött engem, hogy megmondjam neked: „itt az idő, hogy az örökkévalóságba költözzél.”

„Hálásan köszönöm az Úristennek, hogy annyira gondomat viseli – válaszolta a szent – ám látod milyen halom mosatlan edény vár még rám. Nem szeretnék hálátlanak bizonyulni, de igen örülnék, ha a mennyországba való menetelt egy kissé elhalaszthatnám.”

Az angyal bólintott a szent kérésére, majd csöndesen és alázatosan eltűnt. A kis szent pedig folytatta a mosogatást, mintha mi sem történt volna. Aztán sok mindent tett-vett heteken, hónapokon át, amikor egy reggel újra megjelent az angyal nála. A szent egyre kapált a kertben, mert a sok eső miatt, nagyon gazos lett a kert. Mindjárt mondta is az angyalnak:

„Látod, mennyi gaz van ebben a kertben. Az örökkévalóság biztosan tud még picikét várni.”

Az angyal mosolygott és ismét eltűnt. A kis szent befejezte a munkálatokat a kertben, de rengeteg tennivalója akadt. Mind el kellett végezni. A növények között sokan voltak öregek, betegek, akik ápolását is rábízták. Éppen egy magas lázban szenvedő beteget itatott meg, amikor újra megpillantotta maga mellett az örökkévalóság angyalát, aki már nem is szólt, csak integetett, hogy jöjjön már... A kis szent sem szólt semmit, csak kitérte karját a betegek felé, mintha azt akarta volna mondani:

„Látod, mit csináljak? Itt hagyhatom ezeket a szegény betegeket?”

Amikor este a kis szent végre cellájába térhetett pihenni, s végignyúlt a kemény deszka-priccsen, ijesztően öregnek érezte magát, sajgott a teste a fáradtságtól, így kezdett imádkozni:

„ Ó Uram, most már igazán elküldhetnéd angyalodat, ha szívesen látsz a mennyországban!”

Még be sem fejezte a kérést, máris ott állt mosolyogva az angyal az ágya mellett... Így szólt hozzá a kis szent:

„Kész vagyok, hogy hazatérjek a mennyországba!”

Az angyal erre mosolyogva bólintott egy nagyot és csendesen megszólalt:

„Mit gondolsz, barátom, egész idő alatt hol voltál?”

(Albert Schweitzer nyomán)

Alexis Carrel: Ima

Hálát adok neked, Uram, amiért hosszabbra nyújtottad életemet, mint a legtöbb kortársamét. Mielőtt becsuknád a könyvet, engedd meg, hogy előbb elolvassam még mindazt, amit ez ideig nem tudtam elolvasni.

Pusztaságnak látom eddigi életemet, mert nem ismertelek téged eléggé. Add, hogy ez a pusztaság kizöldüljön és kivirágozzék, ha életemre rá is borult az ősz. Semmi mást nem kérek már a magam számára, mint te kegyelmedet, hogy kezedbe ajánlhassam azt a keveset, ami vagyok. Teljesen, minden fenntartás nélkül. Tégy velem tetszésed szerint. Úgy, ahogyan a szél cselekszik a füstgomolyaggal.

Mit akarsz, hogy cselekedjem? Hová szólítasz? A sötétségben tapogatódzva szünet nélkül csak téged kereslek. Ha vakon is, igyekszem hívásodat követni -- ó Uram, csak mutasd a helyes utat! Mindent megteszek, amit akaratod sugall. Adj olyan világosságot értelmemnek, hogy megfelelhessen hívásodnak! Ha fel akarsz használni, örökké áldalak érte. Ha elutasítasz, azért is áldalak. Legyen meg a te akaratod.

Engedd, Uram, hogy új fejezetet fűzhessek ahhoz a silány műhöz, ami az életem volt.

Felajánlom neked mindazt, amim még megmaradt. Szívesen és készséggel adom áldozatul életemet, mint valami imádságot. Arra kérlek, vezess engem a helyes úton, az egyszerű emberek útján. Az olyan emberek útján, akik szeretnek, dolgoznak és imádkoznak. Bocsásd meg, hogy eddig úgy kóboroltam az élet útjain, mint egy vak koldus.

Engedd, Uram, hogy még hátralevő napjaimat a te szolgálatodra szentelhessem s azokéra, akiket szeretek.

Adj nekem világosságot és erőt!

Isten éltesse mindazokat, akik ebben a hónapban ünneplik név és születésnapjukat!

Az egyházadó (egyházközségi hozzájárulás) a templomot segíti.

Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!

Számlaszámunk: 11718000-20382870 Csekken is fizethető!

Csekk a templom bejáratánál található

Készüljünk a szentmisére

Vasárnapi olvasmányok

5. vasárnap: ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP

Ez 2,2-5; Zs 122; 2 Kor 12,7-10; Mk 6,1-6

12. vasárnap: ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP

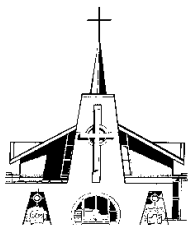
Ám 7,12-15; Zs 84; Ef 1,3-14; Mk 6,7-13

19. vasárnap: ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP

Jer 23,1-6; Zs 22; Ef 2,13-18; Mk 6,30-34

26. vasárnap: ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP

2Kir 4,42-44; Zs 144; Ef 4,1-6; Jn 6,1-15

Árpád-házi Szent Margit Plébánia liturgikus lapja. 1182 Budapest Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63; Faxeszám: 297-54-17; www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei: ibenke@mail.interware.hu; fogaras4@t-online.hu

Bankszámlaszám: 11718000 – 20382870 (OTP Bp. XVIII.)

Felelős szerkesztő: Benke István c. apát, plébános